

15^ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΟΕΦΣΕΕ

18 – 19 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 2021

ΣΧΕΔΙΟ ΑΠΟΦΑΣΗΣ – ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ

Το Συνέδριο της Ομοσπονδίας μας, που πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα στις 18 και 19 Δεκέμβρη 2021, μετά από διεξοδική συζήτηση για όλα τα ζητήματα που απασχολούν τους εργαζόμενους του κλάδου μας αλλά και συνολικά την εργατική τάξη, για όλα όσα επηρεάζουν τη ζωή μας, στη βάση της εισήγησης της απερχόμενης Διοίκησης, κατέληξε στις παρακάτω αποφάσεις:

A. Για να διαμορφώσουμε, εμείς οι εργαζόμενοι, τη στάση μας απέναντι στα αφηγήματα της εργοδοσίας και των κομμάτων της, απέναντι στην προπαγάνδα της κυβέρνησης, ο μόνος ασφαλής τρόπος είναι να ακουμπήσουμε στην πείρα μας, στις σύγχρονες ανάγκες μας και στη δυνατότητα ικανοποίησής τους στη βάση των προϋποθέσεων που η δική μας δουλειά έχει δημιουργήσει μέχρι σήμερα, δηλ. την αύξηση του παραγόμενου πλούτου, την τεχνολογική και επιστημονική πρόοδο. Είναι μονόδρομος για εμάς τους εργαζόμενους και επιτακτική ανάγκη η αντιπαράθεση με τη λογική της εργοδοσίας και του πολιτικού της προσωπικού, η οργάνωση της πάλης σε όλα τα επίπεδα με σύνθημα **«Μπροστά οι δικές μας ανάγκες»** και η αποδυνάμωση των εκφραστών των εργοδοτικών συμφερόντων σε πολιτικό και συνδικαλιστικό επίπεδο.

B. Οποιαδήποτε καπιταλιστική επιχείρηση ντόπια ή ξένη, για να έχει κέρδος, για να γίνει πιο ανταγωνιστική, απαιτεί ακόμα πιο φτηνούς εργαζόμενους. Η ανάπτυξη για τους φαρμακοβιομήχανους και όλους τους επιχειρηματίες του φαρμάκου «πατάει» πάνω στα αντεργατικά μέτρα, στις απολύσεις, στις μειώσεις μισθών και δικαιωμάτων. **Τα συμφέροντά τους έρχονται σε ευθεία αντιπαράθεση με τις ανάγκες και τα συμφέροντα των εργαζόμενων.** Επομένως, οδικός μας δρόμος δεν είναι ο συμβιβασμός με τη μιζέρια και τις μειωμένες απαιτήσεις. Είναι η συσπείρωση στα σωματεία μας, η οργάνωσή μας σε κάθε χώρο δουλειάς, η ενότητα με κριτήριο τα δικά μας συμφέροντα, σε αντιπαράθεση με την εργοδοσία. **Να πάρουμε την κατάσταση στα χέρια μας, να πετάξουμε στην άκρη τους διάφορους «προστάτες» και «εκπροσώπους» των εργαζόμενων που παίζουν το παιχνίδι της εργοδοσίας. Να βάλουμε εμπόδια στους κυβερνητικούς και εργοδοτικούς σχεδιασμούς. Να υπερασπιστούμε το δικαίωμα στη δουλειά, κόντρα στις απολύσεις. Να υπερασπιστούμε τη συλλογική μας σύμβαση και με ενιαίο αγώνα να διεκδικήσουμε την υπογραφή της για όλους τους εργαζόμενους στον κλάδο, κόντρα στις ατομικές συμβάσεις και στις επιχειρησιακές με μειώσεις. Να διεκδικήσουμε ανάκτηση των απωλειών μας παντού. Να υπερασπιστούμε τα στοιχειώδη δικαιώματά μας, τις παροχές και τις συντάξεις σε κύρια και επικουρική ασφάλιση με**

κοινή πάλη για καθολική δημόσια και δωρεάν κοινωνική ασφάλιση. Να διεκδικήσουμε αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη για όλους χωρίς καμιά προϋπόθεση. Να σταματήσει κάθε επιχειρηματική δραστηριότητα στο φάρμακο και στην υγεία.

Γ.Ο μόνος δρόμος για εμάς είναι η οργάνωση της πάλης μας απέναντι σε όλους αυτούς που τσακίζουν καθημερινά τη ζωή μας. Η μαζική συσπείρωση στα συνδικάτα μας και στο ταξικό κίνημα, στο ΠΑΜΕ. Για να δώσουμε με αξιώσεις τη μάχη στους χώρους δουλειάς, για να διεκδικήσουμε όλα αυτά που οι επιχειρηματικοί όμιλοι και οι κυβερνήσεις τους μας έκλεψαν και εξακολουθούν να μας κλέβουν, να παλέψουμε για διεύρυνση των δικαιωμάτων μας, για καλύτερους όρους εργασίας και ζωής, για αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν υγεία και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, για να βάλουμε μπροστά τις σύγχρονες ανάγκες μας. Για να γίνουμε τελικά εμείς οι κυρίαρχοι του πλούτου που παράγουμε, γιατί μόνο τότε το φάρμακο θα πάψει να είναι εμπόρευμα και όλα τα κοινωνικά αγαθά θα αντιμετωπίζονται πραγματικά ως τέτοια.

Αυτό που έχουμε ανάγκη, σήμερα, εργαζόμενοι, συνταξιούχοι, άνεργοι, όλα τα λαϊκά στρώματα είναι:

- Ενιαίο, καθολικό, σύγχρονο και αποκλειστικά δημόσιο και δωρεάν σύστημα υγείας, για ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, πρόληψη, θεραπεία και αποκατάσταση. Ένα σύστημα που θα χρηματοδοτείται αποκλειστικά από τον κρατικό προϋπολογισμό και θα παρέχει όλες τις υπηρεσίες σε όλους, χωρίς όρους και προϋποθέσεις.
- Κατάργηση κάθε επιχειρηματικής δράσης στην υγεία και στο φάρμακο, ενιαίος κρατικός φορέας για την έρευνα, την παραγωγή, τη διακίνηση και την εισαγωγή όσων φαρμάκων χρειάζονται.
- Κοινωνικοποίηση όλων των ιδιωτικών μονάδων Υγείας, της βιομηχανίας φαρμάκων, ιατροτεχνολογικού εξοπλισμού και αναλώσιμου υλικού.

Δ.Για τον νόμο Χατζηδάκη

Κανένας εργαζόμενος δεν πρέπει να αποδεχτεί πως τώρα που ψηφίστηκε, δεν μπορεί να αλλάξει τίποτα. Υπάρχει πείρα, δεκάδες νόμοι έχουν γίνει κουρελόχαρτα, όταν τα Συνδικάτα μαζί με τους εργαζόμενους, αντιστέκονται, κινητοποιούνται, παίρνουν την υπόθεση στα χέρια τους. Στο πρόσφατο παρελθόν, καταργήθηκε στην πράξη ο νόμος για τον περιορισμό των διαδηλώσεων, ο ν. Αχτσιόγλου που προσπάθησε να βάλει εμπόδια στην πραγματοποίηση απεργιών, με το γνωστό 50%+1 των τακτοποιημένων μελών για να είναι «νόμιμη» η απεργία, όταν μάλιστα 9 στις 10 κηρύσσονται παράνομες, αλλά και άλλοι νόμοι.

Αντλούμε δύναμη από τις μεγάλες απεργιακές μάχες που δόθηκαν το προηγούμενο διάστημα. Από τη μεγαλύτερη σε συμμετοχή κινητοποίηση των τελευταίων χρόνων που ήταν η απεργία στις 10 Ιούνη 2021 ενάντια στο νόμο Χατζηδάκη.

Αυτοί οι αγώνες στέκονται δίπλα στους αγώνες άλλων κλάδων και εργασιακών χώρων. Κανένας αγώνας δεν ξεκινά με βέβαιο, από τα πριν, θετικό αποτέλεσμα. Όλοι όμως είναι νικηφόροι, γιατί προετοιμάζουν τους επόμενους.

Ουσιαστικός όρος για την ανάπτυξη των αγώνων είναι η άνοδος της οργάνωσης των εργαζομένων, η ενίσχυση των κλαδικών και επιχειρησιακών σωματείων, η ίδρυση νέων, η συγκρότηση σωματειακών επιτροπών και επιτροπών αγώνα με επίκεντρο το χώρο δουλειάς.

Ξέρουμε ότι δεν μπορούμε να αλλάξουμε την κατάσταση ο καθένας μόνος του. Ότι πρέπει να συντονιστούμε, για να δυναμώσει ο αγώνας μας. Εργαζόμενοι του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα. Μόνιμοι και συμβασιούχοι. Αυτή η ενότητα είναι που συμφέρει τους εργαζόμενους. Ενάντια στους εργοδότες μας, είτε είναι οι επιχειρηματίες είτε το κράτος τους. Ενάντια στις κυβερνήσεις τους, τους συμμάχους τους, την ΕΕ και άλλους.

Δεν πρέπει να επιτρέψουμε να μπουν στο γύψο τα σωματεία. Κανένα σωματείο να μην καταθέσει μητρώα, καταστατικό, οικονομικές καταστάσεις στο κρατικό μητρώο, στο νέο φακέλωμα. Να μην δεχτεί να παραβιάσει το καταστατικό του στον τρόπο εκλογής των οργάνων του, για τη διεξαγωγή των γενικών συνελεύσεων, για τον τρόπο που θα παίρνει αποφάσεις. Να μπει μπροστά ενάντια στις απολύσεις για συνδικαλιστική δράση, ενάντια στην απαγόρευση της απεργίας, είτε με την προβοκατόρικη διάταξη περί «άσκησης ψυχολογικής βίας», είτε με το σύγχρονο απεργοσπαστικό μηχανισμό του «προσωπικού εγγυημένης παροχής υπηρεσιών».

Να στήσουμε τείχος προστασίας της συνδικαλιστικής δράσης. Η πάλη ενάντια στις απολύσεις συνδικαλιστών πρέπει να γίνει υπόθεση πρώτα και κύρια των εργαζομένων, των συνδικάτων, άλλων μαζικών φορέων, στο χώρο δουλειάς, στην πόλη, στον κλάδο, να υψώνεται ένα δίκτυο αλληλεγγύης και αγώνα ώστε να ακυρώνονται και να επιστρέφουν οι εργαζόμενοι στη δουλειά.

Να οργανωθεί ο αγώνας για τα μεγάλα ζητήματα που καίνε τους εργαζόμενους. Για τις αυξήσεις στους μισθούς, για να γίνουν αορίστου χρόνου

οι συμβασιούχοι, για να μειωθεί ο εργάσιμος χρόνος και να είναι σταθερός. Για την προστασία της υγείας και της ζωής μας μέσα στους χώρους δουλειάς αλλά κι έξω από αυτούς.

Σε ένα τέτοιο αγώνα, που θα αφήνει στην άκρη τις συνδικαλιστικές δυνάμεις της συναίνεσης και της υποταγής, π.χ. ΓΣΕΕ, ο νόμος Χατζηδάκη όχι μόνο θα μπλοκαριστεί αλλά θα πάει εκεί που είναι η θέση του, στον σκουπιδοτενεκέ της ιστορίας. Γιατί η ταξική πάλη δεν καταργείται με νόμο. Όσοι επικαλέστηκαν το αντίθετο γελοιοποιήθηκαν από την ίδια τη ζωή, από την ιστορία. Έτσι θα γίνει και τώρα.

Οι εργαζόμενοι θα πουν την τελευταία λέξη, βάζοντας μπροστά τις σύγχρονες ανάγκες τους και τις δυνατότητες που έχει δημιουργήσει η κατακτημένη μέσα από τη δουλειά τους επιστημονική και τεχνολογική πρόοδος.

Συντονίζουμε μαζικό, ενωτικό, αγωνιστικό μέτωπο ενάντια στους αντεργατικούς νόμους και διεκδικούμε:

- Κατάργηση του νόμου Χατζηδάκη.
- Αυξήσεις στους μισθούς. Κανείς εργαζόμενος χωρίς ΣΣΕ.
- Επαναφορά της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας, κατάργηση του ν. Βρούτση- Αχτσιόγλου ως αφετηρία για την ουσιαστική αύξηση του κατώτατου μισθού.
- Επαναφορά της υποχρεωτικότητας των κλαδικών ΣΣΕ, της αρχής της ευνοϊκότερης Σύμβασης, των τριετιών.
- Κατάργηση όλων των αντεργατικών νόμων που περιορίζουν και καταργούν εργασιακά και συνδικαλιστικά δικαιώματα.
- Σταθερή δουλειά με σύγχρονα δικαιώματα, 7ωρο – 5νθήμερο – 35ωρο.
- Όχι στη μονιμοποίηση της τηλεργασίας.
- Επαναφορά της Κυριακής αργίας σε όλους τους κλάδους.

Καθολικά καταδικάζουμε και απειθαρχούμε στις αντεργατικές διατάξεις.

- Να μείνει ανενεργό το ΓΕ.ΜΗ.Σ.Ο.Ε. Κανένα σωματείο να μην καταθέσει μητρώα, καταστατικό, οικονομικές καταστάσεις, στο κρατικό μητρώο.
- Όχι στο ηλεκτρονικό φακέλωμα και στην ηλεκτρονική ψηφοφορία. Καμία ηλεκτρονική λίστα με ονόματα και άλλα ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα στο κράτος και στους εργοδότες. Υπερασπίζουμε την ελευθερία επιλογής και τη μυστικότητα της ψήφου των εργαζομένων για την εκλογή ΔΣ και αντιπροσώπων, το δικαίωμα ενεργής

συμμετοχής στις μαζικές διαδικασίες, τη συζήτηση και τη λήψη αποφάσεων.

- Προστασία της συνδικαλιστικής δράσης, προστασία του συνόλου των ιδρυτικών μελών ενός σωματείου. Κατοχύρωση της ανεμπόδιστης συνδικαλιστικής δράσης στους χώρους δουλειάς, εξασφάλιση των συνδικαλιστικών αδειών.
- Όχι στις απολύσεις συνδικαλιστών. Ακύρωση κάθε απόλυσης και κάθε δίωξης για συνδικαλιστική δράση.
- Κάτω τα χέρια από τις συνδρομές και τα οικονομικά των συνδικάτων. Ενίσχυση του ΟΑΕΔ για την αποκλειστική χρηματοδότηση και την πραγματική προστασία των εργαζομένων, των ανέργων και των οικογενειών τους.
- Επαναφορά των ποσοστών συμμετοχής στις γενικές συνελεύσεις που προβλεπόταν πριν το νόμο ΣΥΡΙΖΑ το 2018.
- Απειθαρχία και κατάργηση του απεργοσπαστικού μηχανικού με τίτλο «προσωπικού εγγυημένης παροχής υπηρεσιών».
- Επαναφορά της δυνατότητας στα κλαδικά συνδικάτα, στα δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια συνδικαλιστικά όργανα να ασκούν ανεμπόδιστα τη συνδικαλιστική τους δραστηριότητα, μεταξύ άλλων να μπορούν να καλύπτουν τον αγώνα κάθε συνδικάτου με τη μορφή πάλης που θα επιλέξει το ίδιο.
- Προστασία του απεργιακού δικαιώματος έναντι της απεργοσπασίας και απαγόρευση της ανταπεργίας (lockdown).
- Κατάργηση της προβοκατόρικης διάταξης περί «άσκησης ψυχολογικής βίας» που αποτελεί όχημα δίωξης αγωνιστών που περιφρουρούν τον αγώνα τους.

Ε.Το ΝΑΤΟ, η ΕΕ είναι μηχανισμοί που εξυπηρετούν τα συμφέροντα του κεφαλαίου. Η κυβέρνηση σε συνέχεια της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ εμπλέκει ολοένα και πιο βαθιά τη χώρα μας στα ιμπεριαλιστικά σχέδια και βάζει το λαό σε μεγάλους κινδύνους. Αποδεικνύεται ο καλύτερος προωθητής των συμφερόντων του κεφαλαίου, τόσο του εγχώριου όσο και του διεθνούς.Οι εργάτες,όμως, σε κάθε χώρα δεν έχουμε να χωρίσουμε τίποτα. Έχουμε τα ίδια προβλήματα, τις ίδιες αγωνίες, ονειρευόμαστε έναν κόσμο χωρίς εκμετάλλευση, χωρίς φτώχεια και πολέμους. Έναν κόσμο που ο κάθε λαός, οι εργαζόμενοι, θα διαφεντεύουν τον πλούτο που παράγουν για να ικανοποιήσουν τις ανάγκες τους.

ΣΤ. Η μάχη απέναντι στους μηχανισμούς του εργοδοτικού-κυβερνητικού συνδικαλισμού, από το πρωτοβάθμιο σωματείο μέχρι τη ΓΣΕΕ, είναι μάχη ζωτικής σημασίας για το εργατικό κίνημα. Αφορά τη γραμμή και τον προσανατολισμό του. Όσο πιο γρήγορα απαλλαγούν οι εργαζόμενοι από την επίδραση των εργατοπατέρων και των μηχανισμών τους, τόσο πιο γρήγορα θα ανέβει η αποτελεσματικότητα του αγώνα μας. Η αναγκαία ανασύνταξη του εργατικού κινήματος προϋποθέτει την απόσπαση δυνάμεων από τη γραμμή του συμβιβασμού, από τη γραμμή της προσαρμογής και της μοιρολατρίας. **Θέλουμε τους εργάτες πρωταγωνιστές, να καθορίζουν αυτοί τη μοίρα τους, να παίρνουν οι ίδιοι τις αποφάσεις, να χαράσσουν τον προσανατολισμό του αγώνα βάζοντας μπροστά τις δικές τους ανάγκες. Θα συνεχίσουμε την προσπάθεια για να οικοδομήσουμε ένα εργατικό κίνημα που αγωνίζεται για να προστατεύσει τα δικαιώματα και τη ζωή των εργαζόμενων και να ανατρέψει συνολικά την καπιταλιστική βαρβαρότητα, να ανοίξει δρόμους για μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση.**

Το πρόγραμμα δράσης που προκύπτει από τα παραπάνω, για το επόμενο τρίχρονο, αντικειμενικά περιλαμβάνει την ανάπτυξη και κλιμάκωση της πάλης μας με κάθε μορφή (απεργιακή κ.α.) όπου θα αποφασίζει η Διοίκηση και οι εργαζόμενοι, σε όλα τα βασικά προβλήματα, που θα παραμείνουν το ίδιο οξυμένα, σε απόσταση από την ικανοποίηση των αυξημένων αναγκών μας:

- 1. Το ζήτημα της κλαδικής ΣΣΕ, των όρων εργασίας, της ΕΓΣΣΕ ως βάση για όλους τους εργαζόμενους είναι κύριο και διαρκές μέτωπο πάλης.** Συνεχίζουμε στην ίδια γραμμή και στηριζόμενοι στη δουλειά και την πείρα του προηγούμενου διαστήματος, θα παλέψουμε για την ανάπτυξη αγώνων στην ενιαία κατεύθυνση της υπογραφής της κλαδικής ΣΣΕ σε όλα τα μεγάλα εργοστάσια και επιχειρήσεις του κλάδου.
- 2. Υπεράσπιση του κοινωνικού χαρακτήρα της Ασφάλισης. Διεκδίκηση δημόσιας και δωρεάν καθολικής Ασφάλισης.** Δυναμώνουμε τον αγώνα για την κατάργηση των αντιασφαλιστικών νόμων, για την ανάκτηση των απωλειών σε συντάξεις – παροχές κύριας και επικουρικής ασφάλισης, για την ανατροπή του καθεστώτος των επαγγελματικών ταμείων.
- 3. Συνεχίζουμε πιο αποφασιστικά στη γραμμή που παλεύουμε απέναντι στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο. Για τη στάση που πρέπει να διαμορφώσουν οι εργαζόμενοι, για την υπεράσπιση των δικών τους συμφερόντων απέναντι στους δολοφονικούς σχεδιασμούς των κεφαλαιοκρατών.**
- 4. Μαζικοποίηση των συνδικάτων μας – Ενίσχυση της Ομοσπονδίας μας με νέα συνδικάτα– Καλή και συγκροτημένη οργανωτική και οικονομική λειτουργία των σωματείων μας.**
- 5. Υπερασπιζόμαστε το δικαίωμα μας για μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους.**
- 6. Υπερασπιζόμαστε τα συνδικαλιστικά και δημοκρατικά μας δικαιώματα και ελευθερίες.**
- 7. Παλεύουμε για δημόσια και δωρεάν υγεία για όλους, για φάρμακο - κοινωνικό αγαθό.**

8. Διεκδικούμε ενίσχυση σε υποδομές και ανθρώπινο δυναμικό των νοσοκομείων.
9. Απαιτούμε την άμεση επίταξη των ιδιωτικών μονάδων εντατικής θεραπείας.
10. Σχολικές αίθουσες και δασκάλους για τα παιδιά μας, αύξηση του στόλου των μέσων μαζικής μεταφοράς.

Βασισμένοι στη δουλειά, την πείρα και το δίκιο της τάξης μας, προχωράμε με την πεποίθηση ότι μπορούμε να ανταπεξέλθουμε στις απαιτήσεις και τη συνθετότητα της πάλης το επόμενο διάστημα. Να συμβάλουμε στην προώθηση της μόνης ασφαλούς προοπτικής που έχουμε όλοι οι εργαζόμενοι να απαλλαγούμε τελικά από τους εκμεταλλευτές του μόχθου μας.

Η μακροχρόνια πείρα του εργατικού κινήματος παγκόσμια αλλά και στην πατρίδα μας, μας διδάσκει ότι το δίκαιο δεν χαρίζεται, κατακτιέται μόνο μέσα από τον αγώνα του εκμεταλλεόμενου απέναντι στον εκμεταλλευτή.

Για όλα αυτά θα συνεχίσουμε τον αγώνα μας με συνέπεια, σταθερά μέχρι την ανατροπή όλου του αντεργατικού, αντιασφαλιστικού, αυταρχικού, νομοθετικού πλαισίου. Έχουμε την σιγουριά, ότι τελικά, όσα εμπόδια και αν συναντήσουμε σε αυτό το δρόμο, στο τέλος οι εργάτες θα νικήσουν και θα ζήσουν με τον πλούτο που παράγουν.

Παλεύουμε και διεκδικούμε όλο τον πλούτο που παράγουμε, ώστε να αξιοποιείται για τις δικές μας ανάγκες και όχι για τα κέρδη και τις ανάγκες των καπιταλιστών.

Σε αυτό το δρόμο πορευόμαστε και θα συνεχίσουμε με συνέπεια μέχρι που η εργατική τάξη να γράψει στην σημαία της την κατάργηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο.